

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/69/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814010051
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Bargel
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5814010051.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na verejnom zasadnutí konanom 7. októbra 2014 prejednal odvolanie podané obžalovaným V. O. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/32/2014 z 3.6.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/32/2014 z 3.6.2014 v časti - vo výroku o treste zákazu činnosti.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného V. O., nar. XX.X.XXXX v G., trvale bytom K.,
Z. č. XXX, okres G.,

o d s u d z u j e :

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 5 (päť) rokov a 7 (sedem) mesiacov.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný V. O. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. pre skutok podrobne rozvedený vo výrokovej časti označeného rozsudku. Za spáchanie tohto prečinu mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, pričom výkon trestu mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Zároveň súd prvého stupňa obžalovanému uložil postupom podľa § 61 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Tr. zák. trest zákazu činnosť viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 rokov a 7 mesiacov.

Zo spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný priznal vinu a okresný súd prijal jeho vyhlásenie o vine a dokazovanie vykonal len v súvislosti s výrokom o treste.

Proti rozsudku okresného súdu, a to proti výroku o treste, konkrétne proti výroku o treste zákazu činnosti, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil v podstate nasledovne: „Trest zákazu činnosti, ktorý bol obžalovanému uložený za prečin podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. v trvaní 5 rokov a 7 mesiacov, pokladáme za neprimerane prísny a vzhľadom na okolnosti spáchania skutku, ako aj osobné pomery obžalovaného máme za to, že by postačoval aj trest kratšieho trvania. Prvostupňový súd sa nestotožnil s názorom obhajoby, že u obžalovaného možno na predchádzajúce odsúdenia neprihliadať vzhľadom na ust. § 438 písm. d) Tr. zák., v zmysle ktorého súd nemusí brať do úvahy odsúdenie pred 1.11.2011, ak by vzhľadom na mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov bolo pre páchatel'a použitie trestnej

sadzby uvedenej v § 61 ods. 3 Tr. zák. neprimerane prísne. Je pravdou, že obžalovaný už bol v minulosti pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/164/2007 zo dňa 15.11.2006, avšak od tohto času sa obžalovaný protiprávneho konania nedopustil a viedol riadny život. Poukazujeme taktiež na dobu siedmich rokov, ktorá od predmetného odsúdenia uplynula. Obžalovaný uznal svoju vinu v tom, že sa odmietol podrobiť skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v krvi, avšak dôrazne odmieta, že by viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky. Napriek tomu, že z hľadiska naplnenia znakov tohto trestného činu je táto okolnosť bezvýznamná, obžalovaný na ňu poukazuje. Priznanie obžalovaného v predmetnej trestnej veci vytváralo predpoklad na vykonanie konania o dohode o vine a treste. Potom v prípade, ak obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, v dôsledku čoho sa vzdal svojho práva na verejný súdny proces, toto jeho vyhlásenie možno považovať za takú okolnosť prípadu, kedy by súd mohol na uvedené prihliadať a trest ukladať v dolnej časti trestnej sadzby podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák., resp. pod dolnou hranicou trestnej sadzby (za použitia ust. § 39 ods. 1, s poukazom na ust. § 39 ods. 3 písm. f/ Tr. zák.). Pri ukladaní trestu navrhujeme odvolaciemu súdu, aby vzal u obžalovaného do úvahy poľahčujúce okolnosti uvedené v ust. § 36 písm. l), j) Tr. zák. (vzhľadom na zahladené odsúdenia, s poukazom na ust. § 438d/ Tr. zák.). Navrhujeme, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. napadnutý rozsudok v časti o výroku o treste zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol vo veci tak, že obžalovanému uloží miernejší trest zákazu činnosti podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.“

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého výroku o treste a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, avšak len z formálnych, nie materiálnych dôvodov.

Výrok o treste odňatia slobody, v rámci ktorého okresný súd obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody a určil skúšobnú dobu, považuje krajský súd za spravodlivý a objektívny obraz potrieb a zmyslu trestu z hľadiska jeho generálnej i individuálnej prevencie, pričom takýto druh i výmera trestu zodpovedá všetkým zákonným požiadavkám a potrebám tohto súdneho konania, a to i z hľadiska osoby obžalovaného. V podrobnostiach krajský súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktoré vo vzťahu k trestu odňatia slobody považuje za kompletne a presvedčivé. Krajský súd sa však nestotožnil so spôsobom, akým súd prvého stupňa uložil obžalovanému trest zákazu činnosti, keď postupoval aj podľa odseku 3 § 61 Tr. zák.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, ktorý už bol za taký trestný čin alebo za trestný čin usmrtienia podľa § 149 ods. 4 alebo 5, ktorých sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2.

Krajský súd dospel k záveru, že ustanovenie odseku 3 § 61 Tr. zák., posledná časť vety, by mohla byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, pretože citované zákonné ustanovenie je obsahovo takmer zhodné s ustanovením § 41 ods. 2 Tr. zák., najmä prvá veta, časť za bodkočiarkou. Ako je zrejmé, Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom z 28.11.2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011 (uverejnený 21.12.2012 zák. č. 428/2012 Z.z.) vyslovil, že ustanovenie § 41 ods. 2, prvá veta, časť za bodkočiarkou, nie je v súlade s Ústavou SR. Hoci sa Ústavný súd SR nezaoberal ustanovením § 61 ods. 3 Tr. zák., z povahy veci vyplýva, že toto ustanovenie je obsahovo i povahovo takmer zhodné s ustanovením § 41 ods. 2 Tr. zák., a preto existuje predpoklad rovnajúci sa takmer istote, že by Ústavný súd SR označil i ustanovenie § 61 ods. 3 Tr. zák. za rozporné s Ústavou SR.

Za takejto situácie sú aj všeobecné súdy povinné vykladať zákony ústavne konformným spôsobom, a keďže Ústavný súd SR už dal svojim vyššie označeným nálezom návod, ako postupovať v obdobných prípadoch, preto krajský súd rozhodol tak, že obžalovanému uložil trest „len“ podľa § 61 ods. 2 Tr. zák.

Pokiaľ okresný súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 rokov a 7 mesiacov, takýto trest a jeho výmeru považuje krajský súd za primeranú,

zodpovedajúcu kriminálnej minulosti obžalovaného a skutočnosti, že ide o nenapraviteľného vodiča, čo už zrozumiteľne a presne vysvetlil v odôvodnení svojho rozsudku súd prvého stupňa. Preto krajský súd nemal dôvod meniť výmeru tohto trestu a s ohľadom na uvedené rozhodol tak, ako to učinil aj súd prvého stupňa, pokiaľ ide o výmeru tohto trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.